

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 722/2021
01.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића, Веска Крстајића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Латиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 139/17 од 19.02.2020. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 152/20 од 19.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.07.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Латиновића, **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** правноснажне пресуде Основног суда у Бачкој Паланци К 139/17 од 19.02.2020. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 152/20 од 19.04.2021. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП учињене у односу на кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у првостепеној пресуди, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Што је:

Дана 08.05.2017. године, око 16,00 часова, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење, као и забрањености истог, без сагласности оштећеног ББ из ... на друштвеној мрежи Facebook, са профила АА под именом АА, објавио слику ББ,

- чиме би извршио кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика,

Док окривљеног АА за кривично дело увреда у продуженом трајању из члана 170. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредаба чланова 4. став 2., 42., 48., 50., 51. и 54. Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на новчану казну у износу од 200.000,00 (двестотинехиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца по

правноснажности пресуде, а ако то не учини у остављеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити 1 (један) дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

Трошкови кривичног поступка у односу на кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика падају на терет буџетских средстава суда, сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Латиновића у делу у коме је против наведених правноснажних пресуда, поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, у односу на кривично дело увреда у продуженом трајању из члана 170. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, **ОДБИЈА СЕ** као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци К 139/17 од 19.02.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика, за које дело му је утврђена новчана казна у износу од 50.000,00 динара и кривичног дела увреда у продуженом трајању из члана 170. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, за које дело му је утврђена новчана казна у износу од 200.000,00 динара, па је осуђен на јединствену новчану казну у износу од 250.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде и одређено је да ће суд, уколико окривљени јединствену новчану казну на коју је осуђен, не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање паушала суду у износу од 5.000,00 динара, у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем, док је оштећени упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 152/20 од 19.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Латиновић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде или да исте преиначи и донесе пресуду којом се окривљени, сходно члану 423. тачка 1) ЗКП, ослобађа од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног

тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је основан у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП учињену у погледу кривичног дела неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика, док је у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП учињену у погледу кривичног дела увреда у продуженом трајању из члана 170. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, неоснован.

По оцени овога суда, основано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП по питању да ли је дело за које је окривљени оптужен и побијаним пресудама оглашен кривим - из члана 145. став 1. Кривичног законика кривично дело по закону.

Кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика чини онај ко објави или прикаже спис, портрет, фотографију, филм или фонограм личног карактера без пристанка лица које је спис саставило или на кога се спис односи, односно без пристанка лица које је приказано на портрету, фотографији или филму, или чији је глас снимљен на фонограму или без пристанка другог лица, чији се пристанак по закону тражи и тиме осетно задре у лични живот тог лица.

Радња извршења кривичног дела из члана 145. став 1. Кривичног законика јесте објављивање - у овом случају - фотографије без пристанка лица које је приказано, али не представља свако објављивање или приказивање ово кривично дело. Неопходно је да је тиме дошло до осетног задирања у приватни живот тог лица.

Одредбом члана 424. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће у пресуди у којој се оптужени оглашава кривим суд изрећи за које дело се оглашава кривим, уз назначење чињеница и околности које чине обележја кривичног дела, као и оних од којих зависи примена одређене одредбе кривичног закона.

Према изреци првостепене пресуде, окривљени АА је, поред осталог, оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика јер је без сагласности оштећеног ББ на друштвеној мрежи Facebook, са профила АА под именом АА, објавио слику ББ.

У изреци побијане првостепене пресуде нису наведена сва законом прописана битна обележја кривичног дела неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика, јер поред назнаке да је окривљени без сагласности оштећеног на друштвеној мрежи Facebook објавио фотографију оштећеног, није наведено да ли и како се тиме задира у лични живот тог лица.

Како изрека првостепене пресуде не садржи сва законом прописана битна обележја кривичног дела неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика, то је првостепени суд, по правилној примени кривичног закона, морао окривљеног ослободити од оптужбе за ово кривично дело, па како то није учинио, већ је окривљеног огласио кривим за кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика, иако се у радњама окривљеног не стичу сви битни елементи нужни за постојање овог кривичног дела, то је нижестепеним пресудама, на штету окривљеног, учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју повреду није отклонио другостепени суд иако је бранилац на исту указивао у жалби изјављеној против првостепене пресуде.

Стога је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу и побијане пресуде преиначио на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, тако што је окривљеног ослободио од оптужбе за кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. Кривичног законика и одредио да трошкови кривичног поступка у односу на ово кривично дело падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је окривљеног АА за кривично дело увреда у продуженом трајању из члана 170. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, за које је такође оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на новчану казну у износу од 200.000,00 (двестотинехиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, налазећи да овако одмерена казна одговара тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, као и олакшавајућим и отежавајућим околностима утврђеним у редовном поступку, те да ће се истом постићи сврха кажњавања из члана 42. Кривичног законика.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП учињену у погледу кривичног дела увреда у продуженом трајању из члана 170. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, одбијен је као неоснован.

У вези са овом повредом, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости суштински истиче да изрека првостепене пресуде у делу који се односи на кривично дело увреда у продуженом трајању из члана 170. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика не садржи све битне елементе тог кривичног дела, односно да не садржи објективно обележје кривичног дела – да је окривљени увредио приватног тужиоца. У вези са тим, бранилац наводи да је првостепени суд био у обавези да у изреци пресуде за свако појединачно кривично дело увреде, које улази у састав предметног продуженог кривичног дела, наведе сва битна обележја бића тих кривичних дела, што је у конкретном случају, према наводима браниоца, изостало.

Одредбом члана 170. став 1. Кривичног законика прописано је да ће се новчаном казном од 20 до 100 дневних износа или новчаном казном од 40.000,00 до 200.000,00 динара казнити онај ко увреди другог, а ставом 2. истог члана прописано је да ће се учинилац казнити новчаном казном од 80 до 240 дневних износа или новчаном казном од 150.000,00 до 450.000,00 динара ако је дело из става 1. овог члана учињено путем штампе, радија, телевизије или сличних средстава или на јавном скупу.

Како по налажењу Врховног касационог суда из изреке првостепене пресуде јасно произилази да је окривљени дана 05.05.2017. године и дана 11.06.2017. године, путем друштвене мреже Facebook, објавивши са свог профила под именом АА више текстова који се односе на приватног тужиоца, а који текстови садрже погрдне и вулгарне изразе, а који изрази су по својој садржини подобни да увреде било које лице, дакле и приватног тужиоца и који су објективно могли проузроковати код њега осећање омаловажавања, то су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног – да изрека првостепене пресуде не садржи објективно обележје сваког појединачног кривичног дела увреде, које улази у састав продуженог кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим, оцењени неоснованим.

Осталим наводима захтева, бранилац окривљеног, оспорава разлоге првостепене пресуде, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, па се Врховни касациони суд у разматрање исте није упуштао.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, међутим како истакнута повреда закона није конкретизована, већ је по оцени овог суда, образложена наводима који се односе на разматрану повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, то се Врховни касациони суд у разматрање и оцену ове повреде није упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 423. тачка 1) ЗКП у делу којим је окривљени ослобођен од оптужбе, те на основу члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић